

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1928-1929 - 1

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

1

Karlavagn 99 den 3 Febr. 1928.

Min älskade!

Tack av allt mitt hjärta för hela denna sköna tid, som jag har fått vara hos dig! Du vet, att jag njuter med ögon, öron, och alla sinnen av allt, vad din stora gästfrihet öser över mig. Men vad är detta materiella goda mot dig själv! Bara att se dig och din förundligade nyseubarelse, att få vara i din närhet och lära sig av dig liksom samma värdhet och dyrka dig - inget i världen kan jämföras med det. Tack och åter tack!

Sedan vi talade i telefon, har jag ringt nyss Bonnier. Det var Berendsohn han ville tala om. Han var ledare över Marcus och blev det ändå mera, då jag berättade, att artikeln stått i 3 tidningar. För översättningen

hade Bonnier ingen brödskä, tvärtom.
Påst, att allmänheten hann glömma
Marcus artikel. Han var nöjd, om boken
kunde tryckas under Sommareus lofs.
För din "Anna Svand" är det ingen över-
hängande brödskä. Ja, det har han väl
sagt dig, eftersom han just höll på att
skrivna till dig.

Så ringde jag till Andén. Han var
glad du fått fullmakten, men undrade
om Hammargrenarna gjort, som han för-
ut, nämligen skickat något slags förbudskä.
— jag minns inte vad det var. Den av herrarna,
som telefonerat med henne, hade varit så
ond och sagt, att den måste skaffa en annan
advokat. — Vad Henrik beträffar, hade
han nu kommit och lämnat henne
massor av papper, samt omsider,

Sådana, som hon behöver för bostället.
Hon undrar om han är tillräckligt. Han
hade en gång bett, att hon skulle ge honom
100 kr. Eva hade svarat, att det kom aldrig
på fråga, att hon utom beqvädigaude lämnade
medel ifrån sig åt henne anförtrödda medel,
men om han på hedersord lovade att inom
viss tid betala igen summan, skulle han
få låna av henne personligen. Han hade
verkligen hållit ord och betalat igen pengarna.
Eva Andén var inte säker att kunna göra
bolagets deklaration före 1 Mars, men skulle
då begära anstånd med inlämnandet. Det
är här i Stthm, som bolaget deklarerar.
Så var det klasson. Han har setat
här en hel timme mellan 5 och 6. Naturligtvis
fick han myror i huvudet och
han begärde att få sitta och fundera

1/ med Caen kan sigt beståna.

framfrå ritades en stund. Emellertid
blev han att få med svaraste veta
hur stora steuar som kunna erhållas,
d. v. s. framfrå allt längden: om de kunna
vara 1 meter - 1 1/2 m. eller t. d. bara 70 cm.
länga. Och vidare även höjd och bredd
(eller tjocklek) på dessa steuar. *)

Man var inte livad för staket, snarare
k. djör. Men du kanske kan skulle föredra
nägra värden i st. f. kistor, såsom det lär
förekomma på en familjegras i Solna.

Vidare ville han gärna ha ett
prov på steuen, slätthugg, ty på
min skrovligh lilla bit kan han ingenting
se. Man sade att locken kunna göras
i två delar.

I min förnumstighet (som du tyvärr
känner till) framkastade jag en undran
om man borde ta hänsyn till bruket, att

att de döda blyggs evigt gemmal sed
i öster och väster. Det göres aldrig så i Sthlm,
sade han, och dessa stenkistor äro ju mera
att betrakta som minnesmärken än som
överblyggnader på den verkliga graven.

Ja minns, att han är evig. Han
ville intä gärna ha den där stengräusen
omkring kistorna, som han ville skulle
ligga i gräset. Tyckte att, om det nu
blev 3 kistor, den nuvarande graven
(Dantö) lades ut till gräsmatta. Trädet
skulle stå kvar, det var gittorestat.

Ja, han skulle fundera och försöka
beräkna kostnaden.

Han fick låna Aureys statbok, där
jag prickade för de 4 namnen på faster Dorrias
syttionio. Du hade ju också en liten syttionio,
som dog i spärl ålder.

Jag var hos Gumælius' om färsbåden
i dag, och de lovade skicka hit deen,
men ännu har jag inte fått deen.

Till sist ber jag dig så mycket
hälsa till frk. Lundgren och Inspektören
samt de snälla flickorna (också Maji!)

Jag undrar om du äter ut autsain
om mornerna nu?

Är lilla Trött i köll och ber
dig därför med öfverseende hälsa mina
slarviga bröder.

Jag kysser dina älskade händer
och är alltid

Vin
S-g.

P.S. Jag läste slut Ojasonenthus. I sista
kapitlet kritiserar Pauli Edelfelt i hans
brev (som vi läst i fjöl). Om den Moderna
norska boken var slutsäld både hos Fichtzes
och Nordiska bokhandeln - tack vare Söderhjälmen?.

[3.2.1928: bil.]

4

Tring.

Den Karl-aktar verkliga 4 gånger om året till Nyepsala? Först, ut jag ändrade till "4 gånger mellan Karlstad och Nyepsala".

Stod det i gamla bibeln: utom Sack och stao"? I nya står: riksd.

Det är svårt med dialekterna. Denna gången låter du Anna tala Värmlandiska. Nu äro vi ju bundna vid hennes tal i "Charlotte" och i Bojzän av denna bok, då hon förefaller mera herrskapslik. Det blir nödvändigt att fastställa principen vid korrekturens gång, så att du inte får några magistrar över dig.

Jag har förteckning öfver hennes
sån ut tala både i Charlotte
och i de första kapitlen av den
här delen samt har ytterligare
studierat K.-S. Forsbloms Historier
från Valsöknarna. Stackars
översättare!

Jag tror det skall heta fäll och
inte fälle, men med öfsta senare
miste vi ju nu hålla på.

Dala-uttryck:

äå fullbacka Gud för något
"vi lever så kärliga där hemma" (såd en källa).
han räknade i stor värmödighet.

ofantelig

Breslau 12 Febr.

4 a.

[3. 2. 1928: Bil.]

Ur ditt tyska brevet:

Först en berättelse om hur hon
själv och hennes döda mor alltid
älskat och läst Selma Lagerlöfs böcker
och ad fruntzigen äger ett gammalt
ställe bland bergen, som är deras
Marbacka. Här några stycken
avskrivna.

"Hier in Breslau sind alle Volks-
bibliotheken leider unter jüdischer
Leitung. Mit der jüdischen Bibliothekarin
Kämpfe ich immer um gute Bücher, die sie
nicht gern herausgibt - sie nennt
Ihre Bücher Arbeiten weichtlich. Wie
verschieden die Auffassung bei verschie-
dem Rassen sein kann!"

"Erich Drach, Lektor an der Berliner
Universität, las letzt vor einem (propag?)
vollem Saale (ausverkauft) von Ihnen
den Stein im See und von der alten
aus dem Legendu, die den armen
Seelen die Lichter anzündete".

"Gestern Abend hatten wir in
Rudis einen prachtvollen schönen
Fischmahl; Ihre Werke bildeten
wie immer den Höhepunkt, es wurde
gelesen vom Ingmarsohn, der beim
Bären sich erwärmen durfte und
dann so undankbar war - und seine Strafe,
- und Ihre Rede in Stockholm nach
Zuteilung des Nobelpreises."

Paris,

5
"Sie glauben nicht, wie ich mich freue,
dass Sie, verehrtes H. d. J., vor Krot und
Sorge dadurch geschützt worden sind!!
Überall liest man heutzutage Ihren
Namen auch in Kinos; da konnte man
bei uns die Ingmarsohn und Eösta
Bestim sehen. Aber in meinem Herzen
steht alles noch viel reicher und schöner
eingezeichnet, als es der Film giebt."

"Wenn ich an meine liebe, verstorbene
Mutter zurückdenke, dann sehe ich
neben ihr "Jerusalem" liegen, in dem
sie gerne las, und Sie sind in meiner
Vorstellung ihre Geistesverwandte.
- Ebenso, wie ich mich als

Katholikin freue, das wir eine
edle Frau im Himmel haben, wir
Frauen, die unser Stolz ist —
so freue ich mich über die edle
Frau von Schweden, Selma Lagerlöf,
in der Gottesliebe und Vaterlandsliebe
singen und klingen.

Frau Kitty Paupse, geb. Walter

Detta är väl vad som bod
Svass på. Ehjst var det också
andra klagomål på juderna, som
förstätt ad draga fördel av kriget,
medan tyckarna hr det så svart.